

Objavljeno u: Upravno pravo - aktualnosti upravnog sudovanja i upravne prakse,
Inžinjerski biro d.d., Zagreb, rujan 2007.

Tamara Bogdanović, dipl. iur., *

ODREDBE O DOSTAVI PREMA ZAKONU O OPĆEM UPRAVNOM POSTUPKU I PROBLEMI U PRAKSI

Pretpostavlja se da su pravila o dostavi pismena sadržana u odredbama članka 81. do 98. Zakona o općem upravnom postupku [1] (u daljnjem tekstu ZUP), poznata svim upravnim tijelima i da se upravna tijela strogo pridržavaju tih odredaba. Međutim, u praksi Upravnog suda Republike Hrvatske, nisu rijetki slučajevi, da je Sud umjesto odlučivanja o meritumu spora, morao iz stanja spisa ocjenjivati je li žalba podnesena u roku, tj. je li tužitelj osobno primio prvostupanjsko rješenje i jesu li u postupku u cijelosti poštivane zakonske odredbe o obveznoj osobnoj dostavi. Stoga smatramo korisnim obraditi ovu temu na način, da se na jednom mjestu, upozori na raniju praksu Upravnog suda, koja je do sada ostala nepromijenjena, na neke novije odluke Ustavnog, Vrhovnog i Upravnog suda Republike Hrvatske, koje ukazuju na nova stajališta i izmjenu ranije prakse, ali i na različita shvaćanja po pitanju postupka u slučaju obvezne osobne dostave.

1. POJAM DOSTAVE

Prema definiciji dr. Željka Dupelja [2], dostava je procesna radnja koja se sastoji u predaji određenog pismena osobi kojoj se ono upućuje, odnosno kojoj je to pismo namijenjeno. Svrha navedene procesne radnje sastoji se u tome da se adresatu, tj. osobi kojoj je pismo namijenjeno, pruži mogućnost da se upozna sa sadržajem pismena, kako bi mogao poduzeti sve ono što je potrebno, kako za ostvarivanje tako i za zaštitu svojih prava i pravnih interesa.

Stoga se, dostavljanje, u pravilu svodi na predaju pismena osobi kojoj je namijenjeno, s time da adresat potvrdi (svojim potpisom) primitak pismena, a ono pismo koje adresatu nije dostavljeno u skladu s odredbama ZUP-a ne proizvodi pravni učinak.

Bez pravilne dostave pismena u upravnom postupku, nema pravilnog i učinkovitog vođenja upravnog postupka. U postupku osobne dostave rješenja i drugih upravnih akata, pravilna osobna dostava od utjecaja je na njihovu konačnost, pravomoćnost i izvršnost. Danom dostave, u pravilu su ispunjene pravne pretpostavke za nastup pravnih učinaka dostavljenih rješenja, tj. tim danom utvrđuje se početak i tijek rokova za podnošenje žalbe i ocjenu njene pravodobnosti, ali isto tako početak i tijek rokova za pokretanje upravnog spora i ocjenu pravodobnosti podnošenja upravne tužbe Upravnom sudu Republike Hrvatske. Zbog nepravilne dostave i pogrešaka u postupku dostave upravnih akata, mogu nastupiti pravne posljedice, koje su od utjecaja na pravne učinke tih akata, uključujući i ukidanje klauzule konačnosti pravomoćnosti odnosno izvršnosti, a nepravilnom dostavom rješenja nakon proteka zakonom utvrđenog roka kojim je poništeno rješenje po pravu nadzora i do osnaženja poništenog rješenja.

U praksi najčešće dolazi do grešaka prilikom dostave, najviše zbog nepoznavanja propisa o dostavi, ali ipak najčešće zbog toga što dostava nije izvršena osobno adresatu ili nisu provedene sve radnje kako je to propisano u članku 87. ZUP-a, ili je pogrešno naznačena osoba kojoj je pismo predano, te dan dostave može biti pogrešno naznačen ili neoznačen slovima.

2. STAJALIŠTA UPRAVNOG SUDA RH:

U cilju edukacije državnih službenika prikupljena su relevantna stajališta Upravnog Suda RH na temu

dostave, koja vjerujemo da mogu poslužiti barem kao podsjetnik.

Ako je dostava prvostupanjskog rješenja izvršena protivno odredbi članka 87. ZUP-a, kod ocjene pravodobnosti žalbe mora se utvrditi kada je stranka stvarno primila rješenje od osobe kojoj je rješenje bilo pogrešno uručeno. Utvrđivanje tog dana treba izvršiti na način koji je primjeren pojedinom slučaju, npr. suočavanjem adresata, odnosno stranke i dostavljača, grafološkim vještačenjem, ili saslušanjem te osobe kao i svjedoka (Us –604/80 od 7. svibnja 1980.),

U posebnom slučaju dostave, kada stranka ima zakonskog zastupnika ili opunomoćenika dostava je uredna, samo u slučaju kada je dostava pismena izvršena tom punomoćniku, a ne i u slučaju ako je pismeno dostavljeno stranci. (Us-6107/1978 od 29. lipnja 1979.),

Nije opravdan razlog da se stranci dozvoli povratak u prijašnje stanje zbog propuštenog roka za ulaganje žalbe zbog okolnosti što zastupnik stranke nije na vrijeme uložio žalbu. (Us-2950/78 od 10. siječnja 1979.),

Nije dopušten povrat u prijašnje stanje zbog propuštanja roka za ponavljanje postupka, tj. povrat u prijašnje stanje stranka može tražiti samo u tijeku trajanja postupka, a ne poslije, kada je upravni postupak već okončan rješenjem koje je konačno u upravnom postupku (Zaključak Sjednice sudaca od 11. lipnja 1984.),

Upravno tijelo nije ovlašteno donijeti zaključak o obustavi upravnog postupka zato što nije u mogućnosti stranci dostaviti rješenje kojim je odlučeno o njezinom zahtjevu. (Us-5275/2003 od 26. studenog 2004.),

Unutar žalbenog roka, može se ponoviti dostava, unatoč presumpciji o izvršenoj dostavi putem oglasne ploče, i time stranci omogućiti ostvarivanje prava na žalbu. (Us-998/2002 od 31. ožujka 2005.),

Tuženo tijelo pogrešno je utvrdilo da je tužitelj predao pismeno onoga dana kada je zaprimilo preporučenu pošiljku, jer poštanski žig na omotnici avionske pošiljke iz inozemstva ukazuje da je tužitelj žalbu predao u roku. (Us-2439/03 od 8. ožujka 2007.).

3. RAZLIČITA TUMAČENJA ODREDBE ČLANKA 87. ZUP-A

Prije svega, citiramo odredbe ZUP-a, i to članka 87. ZUP-a o obveznoj osobnoj dostavi, u kojoj se upućuje na odredbu članka 86. ZUP-a, a ta odredba upućuje na odredbu članka 84. ZUP-a, iako se odredba članka 84. ZUP-a odnosi na posrednu dostavu.

Odredbom članka 87. ZUP-a u stavku 1., propisano je da se dostava mora izvršiti osobno osobi kojoj je pismeno namijenjeno, kada je takva dostava određena ovim zakonom ili drugim propisom, kad od dana dostave počinje teći rok koji se ne može produžavati, ili kada to osobito odredi tijelo koje je naredilo dostavu. U stavku 2. istog članka ZUP-a, propisano je da kad se osoba kojoj se dostava ima osobno izvršiti ne zatekne u stanu, poslovnoj prostoriji ili radionici ili se u odvojenoj prostoriji ne zatekne ni osoba koja je u njemu zaposlena, dostavljač će se obavijestiti kad i na kojem je mjestu može naći, pa će kod koje od osoba navedenih u članku 84. ovog Zakona ostaviti pismenu obavijest da u određeni dan i sat bude u svom stanu, odnosno na radnom mjestu radi primanja pismena. Ako i nakon toga dostavljač ne zatekne osobu kojoj se dostava ima izvršiti, dostavljač će postupiti na način propisan u članku 86. ovog zakona, i tada se smatra da je dostava izvršena..

Odredbom članka 86. ZUP-a, u stavku 1. propisano je da ako se dostava ne može izvršiti ni na način propisan u članku 84. ovog zakona, a nije utvrđeno da je osoba kojoj se dostava ima izvršiti odsutna, dostavljač će predati pismeno nadležnom tijelu jedinice lokalne samouprave na čijem se području nalazi boravište osobe kojoj se dostava obavlja ili pošti u mjestu njegova boravišta ako se dostava obavlja preko pošte. Na vratima

stana, poslovne prostorije ili radionice osobe kojoj se dostava ima izvršiti dostavljač će pribiti pismeno priopćenje gdje se pismeno nalazi. Na priopćenju i na samom pismenu koje se imalo dostaviti dostavljač će označiti razlog takve dostave, a i dan kad je priopćenje pribio na vrata, i staviti svoj potpis. U stavku 2. istog članka zakona, propisano je da se dostava smatra izvršenom kad je priopćenje pribijeno na vrata. Kasnije oštećenje ili uništenje tog priopćenja nema utjecaja na valjanost dostave.

Odredbom članka 84. ZUP-a, u stavku 1. propisano je da kad se osoba kojoj se dostava ima izvršiti ne zatekne u svojem stanu, dostava se obavlja predajom pismena kojem od odraslih članova njezinog domaćinstva, a ako se ni oni ne zateknu, onda nadstojniku kuće ili susjedu, ako oni na to pristanu. U stavku 2. istog članka zakona, propisano je da ako se dostava obavlja na radnom mjestu osobe kojoj se pismeno ima dostaviti, a ta se osoba tu ne zatekne, dostava se može izvršiti osobi koja je na istom mjestu zaposlena, ako ona pristane da primi pismeno. Dostava odvjetniku može se izvršiti i predajom pismena osobi zaposlenoj u odvjetničkom uredu. U stavku 3. istog članka zakona, propisano je da se dostava po stavku 1. i 2. ne može izvršiti osobi, koja u istom postupku sudjeluje sa suprotnim interesom.

Prema stajalištu dr. Željka Dupelja : „Kod obvezne osobne dostave dostavljač ne može obaviti dostavu posrednim putem, tj. ne može pismeno predati osobi koja nije identična sa adresatom, već provesti sve radnje redom kako je to navedeno u odredbi članka 87. Zakona o općem upravnom postupku.“

Iz navedenog bi proizlazilo da se kod obvezne osobne dostave, pismeno nikada ne može dostaviti osobama nabrojenim u članku 84. ZUP-a, jer se navedena odredba odnosi samo na slučajeve kada je dozvoljena posredna osobna dostava.

Prema suprotnom stajalištu mr. Hrvoja Kačera [3], kod obvezne osobne dostave, ako sukladno pismenoj obavijesti dostavljač ponovno pokuša dostavu, ali ne zatekne adresata, ovlašten je postupiti na način propisan u članku 86. ZUP-a i tada se dostava smatra izvršenom. To znači da će ispitati ako je moguća tzv. posredna dostava, pa tek ako nije (primjerice nema odraslih članova domaćinstva, susjeda, nadstojnika zgrade, sudjelatnika ili ih pak ima, ali ne pristanu na primanje pismena), uz prethodni uvjet da nije utvrđena adresatova odsutnost, predaje pismeno ili nadležnom tijelu uprave u mjestu prebivališta ili pošti u istom mjestu ako se dostava obavlja preko pošte, pri čemu će na vratima stana odnosno poslovne prostorije pribiti obavijest o tome gdje se pismeno nalazi, naznačivši i razlog takve dostave, dan pribijanja i potpis dostavljača, a taj dan pribijanja smatra se danom dostave, sve uz obavijest tijelu koje je naredilo dostavu. A u praksi je decidirano zauzeto stajalište da se dostava može ovako obaviti, samo ako nije bilo moguće ni način propisan u članku 84. ZUP-a. Pri tome se poziva na stajalište Upravnog suda Republike Hrvatske, broj: Us-5804/82 od 20. srpnja 1983.[4] - dostava se može izvršiti na način propisan odredbama članka 86. ZUP-a, samo ako se nije mogla vršiti ni na način propisan u članku 84. ZUP-a.

Navedena različita stajališta, koja možemo razvrstati kao više teleološka (Dupelj) ili više lingvistička (Kačer), nisu iznesena radi donošenja konačnog zaključka, već radi upozorenja da bi sada kada možda imamo priliku sudjelovati u izradi novog postupovnog zakona za područje uprave, trebalo izbjeći ovako komplicirane odredbe o dostavi koje lako mogu dovesti do različitih tumačenja. Naime, uvijek je najsigurnije upravni akt dostaviti adresatu kojem je i namijenjen, te upravno tijelo neće pogriješiti ako i više puta pokuša osobnu dostavu, pa je stoga u postupku osobne dostave naročito bitna pravilna uputa i stalni stručni nadzor nad osobama koje obavljaju dostavu.

4. PRIJEDLOZI STRUKE NA TEMU DOSTAVE

U članku Štefanije Kasabašić [5], predlaže se da bi u novom postupovnom zakonu za područje uprave, dostavu pismena isticanjem na oglasnu ploču, trebalo ograničiti samo na upravne postupke pokrenute na zahtjev stranke, a u onim pokrenutim po službenoj dužnosti, samo u slučaju kada je stranka sudjelovala u

postupku, tj. imala saznanje da se postupak uopće vodi, dok bi u ostalim slučajevima trebalo ostaviti mogućnost postavljanja privremenog zastupnika odsutnoj osobi.

Naime, u odredbi članka 96. ZUP-a propisano je, da u slučaju kada stranka, iako je to prema ZUP-u dužna učiniti u tijeku upravnog postupka ne obavijesti o promjeni stana, u tom slučaju ukoliko dostavljač ne može utvrditi novu adresu na koju se stranka odselila dostava će biti izvršena pribijanjem pismena na oglasnu ploču tijela i nakon isteka roka od 8 dana dostava se smatra urednom izvršenom.

No, odredbom članka 55. ZUP-a, propisana je mogućnost postavljanja privremenog zastupnika odsutnoj osobi, što se pokazuje dobrim i učinkovitim rješenjem za sve situacije u kojima je zbog interesa države ili druge privatne osobe, potrebno donijeti rješenje po službenoj dužnosti, a radi se o odsutnoj ili nedostupnoj osobi.

Daljnji prijedlog Štefanije Kasabašić je, da ako to zahtijevaju posebnosti osobne dostave, potrebno je predvidjeti obvezu propisanih obrazaca, potrebnih za dostavu s pravnim učincima osobne dostave, odnosno sadržaj obrazaca koje zahtijeva tijek postupka osobne dostave, čime bi se stvorile bolje pretpostavke za urednu osobnu dostavu. Naime, u praksi se često događa da iako su pojedine propisane radnje osobne dostave zaista i obavljene prema pravilima osobne dostave, zbog izostanka potpunih pisanih dokaza o provedenim radnjama i odgovarajućim potpunim službenim zabilježskama o tim radnjama, ne može se dokazivati da su te radnje doista obavljene, a time niti da je osobna dostava uredno provedena.

Josip Majetić [6] također smatra da u utvrđivanju uredno i pravilno izvršene dostave važno mjesto ima dostavnica, a u vezi s time postupak dostavljača (pošte ili službene osobe tijela državne uprave koja je dostavu izvršila). Naime, glede dostavljača razvojem privatnog poduzetništva osnovane su tvrtke koje se bave dostavom (kurirskom ili drugom), uspostavljena su tehnička sredstva (elektronička pošta i slično) i druge mogućnosti da se dostava izvrši brzo i na siguran način, uz jamstvo da će osoba kojoj je pismeno namijenjeno to pismeno i dobiti, pa bi stoga trebalo u tom smislu dopuniti i praksu i propise.

U članku Hrvoja Kačera, predlaže se i propisivanje ovlasti za obavljanje dostave i izvan stana i poslovnih prostorija, i bez pristanka adresata.

Isto tako, trebalo bi imati u vidu i problem računanja roka kada osoba koja je primila rješenje, žalbu na navedeno rješenje šalje iz inozemstva, u kom slučaju bi se rok trebao računati od dana predaje inozemnoj pošti, a ne od dana kada je tijelo zaprimilo navedeni podnesak stranke, za što nalazimo uporište u sada važećim odredbama ZUP-a. Naime, u odredbi članka 102. ZUP-a, u stavku 1., propisano je da je podnesak podnesen u roku ako je prije nego što rok istekne stigao tijelu kojem je imao biti predan. Ali je u stavku 2. istog članka ZUP-a, propisano da kada je podnesak upućen poštom preporučeno i telegrafskim putem, dan predaje pošti smatra se kao dan predaje tijelu kojem je upućen.

Dakle, pri donošenju novog postupovnog zakona za područje uprave, trebalo bi imati u vidu i nove tehnološke mogućnosti tj. komuniciranje stranka i upravnih tijela elektroničkim putem, a možda bi se trebalo razmisliti i o uvođenju nekih novih rješenja u vezi same organizacije dostave, tj. mogućnosti osnivanja posebne službe dostavljača upravnog tijela ili korištenja usluga i privatnih poduzeća za dostavu, a ne samo pošte.

Stajalište koje promiče ovaj tekst, je da bi u novom postupovnom zakonu za područje uprave, odredbe o dostavi trebalo pojednostavniti, uzimajući u obzir dinamični tempo modernog života, nove tehnološke mogućnosti, ali pri tome nikako ne izostaviti istovremenu zaštitu stranke, kao i zaštitu javnog interesa u slučajevima nekorektnog ponašanja privatne stranke u postupku. Općenito, manji broj i što jasnije norme, su i inače smjernice na koje ukazuju moderni pravni teoretičari, jer pamtljivost i razumljivost normi povećava pravnu sigurnost, ali ne na štetu demokratskih načela koje moraju biti zaštićena u svakom postupovnom

zakonu, pa tako i za područje uprave.

5. OSVRT NA AKTUALNE ODLUKE NAJVIŠIH SUDOVA RH

Prije svega, osvrnuli bi se na odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-IIIB-4366/2006 od 5. travnja 2006. [7], kojom je ukinuto rješenje Ministarstva zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva zbog dostave rješenja o poništavanju rješenja po pravu nadzora nakon isteka prekluzivnog roka za poništavanje. Ustavni je sud utvrdio da dostava osporenog rješenja podnositelju ustavne tužbe nakon isteka zakonskog roka iz članka 264. stavka 3. ZUP-a i članka 178. Zakona o gradnji [8] čini to rješenje nezakonitim, a njegovi učinci, koji se očituju o ukidanju konačne izvršne i pravomoćne građevne dozvole izdane podnositelju predstavljaju neposrednu povredu prava podnositelja na jednakost pred zakonom, zajamčenog člankom 14. stavka 2. Ustava RH [9], ali i objektivnu povredu načela vladavine prava, kao najviše vrednote.

U navedenoj odluci Ustavnog suda, glede održanja propisanog roka od godine dana nedvosmisleno je izraženo stajalište da u roku od godine dana ukidno rješenje po pravu nadzora mora biti i dostavljeno stranci, pa je ova odluka izazvala reakcije i rasprave koja su ukazala na različita stajališta. Naime, u dosadašnjoj upravnoj i upravno-sudskoj praksi, bilo je zahtijevano da unutar roka propisanog za nadzor ukidno rješenje mora biti otpremljeno iz tijela. Prema drugom lingvističkom tumačenju profesora Zlatana Turčića [10] propisani rok se odnosi na donošenje, a ne i na dostavu nadzornog rješenja stranci, jer je donošenje upravnog akta samostalna pravna radnja, koja ni u kom slučaju ne obuhvaća i posebnu procesnu radnju dostave.

No, ovom Odlukom Ustavnog suda izričito je prihvaćeno treće stajalište, a to je da je navedeni rok održan, samo ako je u propisanom roku upravni akt kojim se nezakonit akt ukida, unutar propisanog roka i dostavljen stranci, tj. u konkretnom slučaju rješenje po pravu nadzora, mora biti i doneseno i dostavljeno stranci unutar propisanog roka od godinu dana, o čemu su detaljnije pisali Ivan Šprajc [11] i Dunja Jurić Knežević (sutkinja Upravnog suda RH) [12].

Nadalje, htjeli bi upozoriti i na sadržaj presude Ustavnog suda Republike Hrvatske, broj: U-III-829/94 od 18. veljače 1998. - podnositelj ustavne tužbe prema izloženom nesumnjivo je bio stranka u postupku, a iz spisa slijedi da za ovaj postupak nije znao pa prema tome nije mogao izvršiti svoju obvezu koja proizlazi iz odredbe članka 96. ZUP-a, a odredbu o provjeravanju adrese stranke iz članka 96. stavka 2. ZUP-a tijelo koje je vodilo postupak nije primjenjivalo, a niti odredbu iz članka 55. ZUP-a, jer podnositelju ustavne tužbe nije postavljen privremeni zastupnik. Slijedom izloženog Odlukom Upravnog suda o odbacivanju tužbe kao prekasno podnesene, pri čemu nije ocjenjeno je li pri dostavi u postupku koji je prethodio upravnom sporu učinjena greška, ostvarena je podnositelju ustavne tužbe povreda ustavnog prava o jednakosti svih pred zakonom i utemeljenosti pojedinačnih akata na zakonu (članak 14. stavak 2. i članak 19. stavak 1. Ustava Republike Hrvatske, prema kojim odredbama sudovi sude na temelju Ustava i Zakona.

Također, željeli bi ukazati i na rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Uzz-12/06 od 20. prosinca 2006. kojim je prihvaćen zahtjev za zaštitu zakonitosti i ukinuto rješenje Upravnog suda Republike Hrvatske od 30. ožujka 2006. broj: Us-9563/02 i predmet vraćen Upravnom sudu na daljnji postupak, i to iz razloga što je tužiteljica osporeno rješenje primila 2. listopada 2002. godine, a rok za podnošenje tužbe isticao je u petak 1. studenog 2002. godine na blagdan Svih svetih, dakle neradni dan sukladno odredbi članka 1. Zakona o blagdanima, spomendanima i neradnim danima u Republici Hrvatskoj, [13] a iza kojeg nadnevka je uslijedila subota i nedjelja, pa je tužba podnesena u ponedjeljak 4. studenog 2002. godine. Prema stajalištu Vrhovnog suda izraženog u ovome rješenju, tužba je pravovremeno podnesena, pozivajući se pri tome na odredbu članka 112. stavka 4. Zakona o parničnom postupku [14], koja se na konkretni slučaj primjenjuje sukladno odredbi članka 60. Zakona o upravnim sporovima [15], jer kada posljednji dan roka pada na državni blagdan i u nedjelju i u koji drugi dan kad sud ne radi, rok ističe protekom prvog idućeg radnog dana, kao što je i za upravni postupak propisano odredbom članka 101. stavka 2. ZUP-a.

Dakle, u ovom slučaju, radi se o stajalištu koje ne vezuje samo Upravni sud, jer isti način računanja rokova vrijedi i za sama upravna tijela, sukladno odredbi članka 101. stavka 2. ZUP-a.

Daljnji slučajevi iz prakse Upravnog Suda:

Us-998/2002 od 31. ožujka 2005. - unutar žalbenog roka može se ponoviti dostava unatoč presumpciji o izvršenoj dostavi putem oglasne ploče i time stranci omogućiti ostvarivanje prava na žalbu, jer je tužiteljica unutar roka za žalbu u kojem je rješenje bilo stavljeno na oglasnu ploču obavijestila tijelo o promjeni adrese, pa Sud smatra da nije bilo zapreke za dostavu na novu adresu. Nije razmjerno zbog presumpcije o izvršenoj dostavi putem oglasne ploče unutar žalbenog roka ne ponoviti dostavu i time stranci onemogućiti ostvarivanje temeljnog procesnog prava koje jamči Ustav RH (članak 18. prava na žalbu) – uvažavajuća presuda.

Us-8076/2005 od 12. siječnja 2006. – iz sadržaja spisa predmeta proizlazi da je tuženo tijelo pravilno utvrdilo da je službenu ocjenu zaprimila sestra tužitelja koja je u trenutku dostave bila odrasli član kućanstva – odbijajuća presuda

Us-2081/2002 od 9. studenog 2006. – iz dostavnice o uručanju prvostupanjskog rješenja proizlazi da je navedenu dostavnicu potpisala supruga tužitelja, a tužitelj tvrdi da mu ista nikada nije dala navedeno rješenje – uvažavajuća presuda,

Us-9356/2002 od 9. studenog 2006. - poništen je zaključak upravnog tijela, jer iz spisa predmeta proizlazi da je u postupku izdavanja predmeta lokacijske dozvole lokacijsku dozvolu upućenu zainteresiranoj osobi zaprimio susjed, koji nije bio punomoćnik za primanje pismena, pa je tuženo tijelo pravilno naložilo prvostupanjskom tijelu da dostavi lokacijsku dozvolu zainteresiranim osobama na propisani način – odbijajuća presuda.

5. UMJESTO ZAKLJUČKA

Iako je dostava možda više praktično, nego pravno pitanje, o dostavi je već puno toga rečeno, tj. o dostavi se piše i očito još više razmišlja, što ukazuje da se radi o vrlo bitnom pitanju i upravnog i sudskog postupka. Ovim izlaganjem htjelo se službenike koji svakodnevno u praksi provode upravni postupak upozoriti na određene probleme u vezi dostave, pa i iznijeti suprotna stajališta, ali i ukazati na smjer u kojem ide sudska praksa Upravnog suda Republike Hrvatske, Vrhovnog suda Republike Hrvatske i Ustavnog suda Republike Hrvatske. Također željelo se iskoristiti priliku, prije donošenja novog postupovnog zakona za područje uprave, da se zajedničkim snagama uoče sadašnji nedostaci u odredbama ZUP-a, koji unose zabunu (npr. članak 87. ZUP-a) ili ih pravni teoretičari smatraju neprikladnima i neprimjerenima (isticanje rješenja na oglasnu ploču u slučaju kada stranka nema saznanja za vođenje postupka), te da se razmotre i različita rješenja u vezi same organizacije dostave (dostavljači tijela, posebne privatne službe, a ne samo pošta itd.), kao i mogućnost dostave rješenja i podnesaka stranaka elektroničkim putem.

Preostala korištena literatura:[\[16\]](#)

---

*Sudska savjetnica na Upravnom sudu RH

[1] Zakon o općem upravnom postupku, „Narodne novine“, broj: 53/91 i 103/96,

[2] Članak: Dostava (pismena) u upravnom postupku, „Informator“, broj: 5015 od 30. ožujka 2002.

[3] Članak: Osobna dostava odluka u upravnom postupku kao jamstvo pravne sigurnosti, „Informator“, broj: 4206 od 29. lipnja 1994.

[4] Bilten 10 Upravnog suda RH, rujan 1983.

[5] Članak: Dostava u upravnom postupku, „Informator“, broj: 5551 od 19. svibnja 2007.

- [6] Članak: Dostava poziva i drugih pismena, „Informator”, broj: 5097 od 11. siječnja 2003
- [7] „Narodne novine“, broj: 53/06
- [8] „Narodne novine”, broj: 175/03 i 100/04
- [9] „Narodne novine“, broj: 41/01 – pročišćeni tekst i 55/01 - ispravak
- [10] Članak: Rok za donošenje i dostavu rješenja o poništavanju i ukidanju po pravu nadzora, „Informator“, broj: 5447 od 20. svibnja 2006.
- [11] Članak: Još o odluci Ustavnog suda RH, „Informator“, broj: 5453 od 10. lipnja 2006.
- [12] Članak: Rok za ukidanje rješenja po pravu nadzora, „Informator”, broj: 5481 od 16. rujna 2006.
- [13] „Narodne novine“, broj: 136/02
- [14] „Narodne novine“, broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01 i 117/03
- [15] „Narodne novine“, broj: 53/91, 9/92 i 77/92
- [16] Sudska praksa, prilog lista „Informator“, broj: 4008 i 4009 od 5. i 8. kolovoza 1992., Bilten 4 Upravnog suda RH, srpanj 1980., Izbor odluka Upravnog suda RH 2005., lipanj 2006.